

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, ⁽¹⁾ genomförandeförordningen, ⁽²⁾ och den delegerade förordningen ⁽³⁾ inte är tillämpliga:
  - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
  - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
  - artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-391/22, Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden.

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
- ⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 4 juli 2022 – Crédit agricole m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-410/22)

(2022/C 311/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrike) och ytterligare 48 sökande (ombud: advokaterna A. Gosset Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, ⁽¹⁾ i genomförandeförordningen, ⁽²⁾ och i den delegerade förordningen ⁽³⁾ inte är tillämpliga:
  - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,

- artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
- artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-391/22, Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).
- (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
- (³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 5 juli 2022 – Dexia Crédit Local mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-411/22)

(2022/C 311/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Dexia Crédit Local (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna H. Gilliams och J. M. Gollier)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden,
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av artikel 69.2 i förordning nr 806/2014 (¹), såtillvida att målnivån för 2022 fastställs till en åttondel av 1,6 procent av de garanterade insättningarna i de medlemsstater som bidrar till den gemensamma resolutionsfonden.
2. Genom den andra grunden göra sökanden gällande att den delegerade förordningen nr 2015/63 (²) är rättsstridig såtillvida
  - den utgör ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen eftersom beräkningen av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden inte är ägnad att uppnå de mål som eftersträvas med förordning nr 806/2014, inte tar hänsyn till att sökanden är ett kreditinstitut under avveckling som omfattas av en statlig garanti och för vilket den gemensamma resolutionsfonden i princip aldrig kommer att användas, samt innebär att en välordnad resolution blir mer kostsam,
  - den utgör ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen eftersom kreditinstitut under avveckling som omfattas av statlig garanti behandlas på samma sätt som verksamma kreditinstitut.
3. Genom den tredje grunden, som åberopas i andra hand, gör sökanden gällande att Gemensamma resolutionsnämnden åsidosatt proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen av samma skäl som det redogjorts för inom ramen för den andra grunden, såtillvida att Gemensamma resolutionsnämnden tillämpade bestämmelserna i den delegerade förordningen nr 2015/63 på sökandena utan någon justering, i strid med nyssnämnda principer.